

REUNION

2004
4

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO · ROČNÍK XXVII

„CHRISTIANITY - CHARITY - CHIVALRY“

**JKV CHARLES-PHILIPPE D'ORLÉANS 49. VELMISTR ŘÁDU,
BYL INSTALOVÁN 12. ZÁŘÍ 2004 J.E.M. KARDINÁLEM LASZLO PASKAIEM
V KATEDRÁLE SV. KŘÍŽE V ORLÉANS.**

Vojenský a špitální Řád sv. Lazara Jeruzalémského

FORMÁLNÍ PROHLÁŠENÍ

č. 04 / 08 /13

Ve jménu Boha, Panny Marie a svatého Lazara

Ve shodě s pravidly Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského,
v podřízení Stanovám Řádu a potvrzeno rozhodnutím
Řádové Vlády tímto formálně vyhlášíme:

DŮLEŽITOST JEDNOTY

V návaznosti na nešťastné setkání v Torontu byla vynaložena veškerá snaha k zavedení souladu mezi všemi členy Řádu, zvláště mezi dvě vznešené větve našeho Řádu – Pařížskou a Maltskou obedienci.

Jsem šťastný, že následující detailní diskuse mezi představiteli obou obediencí vyústily ve formální prohlášení o Sjednocení Řádu, které bylo přijato a podepsáno.

Prosím informujte vaše členy, že jsme nyní zavázáni k jednotě pod jediným praporem sv. Lazara. Žádáme všechny, kteří stále ještě podporují vévodu ze Sevilly aby nestáli v cestě tak významným krokům, zajišťujícím mír v Řádu.

Všichni členové jsou žádáni zajistit, aby se duch tohoto prohlášení odrážel v jejich skutcích, aby dávali stejnou úctu, respekt a uznání všem a každému bratru a sestře sv. Lazara.

V návaznosti na podpis formálního prohlášení nyní žádáme představitele (národních) delegací, aby-

- poučili své členy, že každý musí přijmout nový duch spolupráce a dobré vůle ke všem členům Maltské obedience,
- všechny neshody byly neprodleně ukončeny v zájmu budoucnosti Řádu a pro vznik obecného respektu a důvěry,
- všichni členové Řádu jednali rytířsky jeden k druhému, protože je to jejich povinnost jako rytířů a dam.

Předseda řádové vlády
J.E. John Kerry Keane

Generální sekretář
J.E. hr. Philippe Piccapietra

KONVENCE O DOHODĚ A SJEDNOCENÍ

V návaznosti na podepsání Formální deklarace o jednotě mohu s radostí ohlásit, že nyní byla dojednána a podepsána podrobná dohoda mezi Pařížskou a Maltskou obediencí, označená jako KONVENCE.

Je předkládána formou prohlášení, které zdůrazňuje potřebnost charitativní práce a podpory křesťanské víry.

Zvláště důležitý je odstavec č. 3. Uvádí, že obě (obedience) Pařížská a Maltská „pevně zastávají názor, že jednota obou větví (Řádu) je vyžadována historií, vírou a společným posláním a že bude upevňovat mezinárodní postavení Řádu“.

Dále zdůrazňuje, že aby naše práce v práci pro chudé, nemocné a potřebné byla mezinárodně účinná, tak by měla být prováděna společně, bok po boku, jako společný úkol, při samostatné správě tak dlouho, dokud to bude nezbytné.

Žádáme každého, aby se připojil ke všem členům k této dohodě a Konvenci, aby vznešená práce našeho Řádu mohla být naplňována v míru, s respektem a bratrské lásce.

Předseda řádové vlády
J.E. John Kerry Keane

Generální sekretář
J.E. hr. Philippe Piccapietra

FORMÁLNÍ PROHLÁŠENÍ o sjednocení Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského

Ve jménu Boha, Panny Marie a svatého Lazara:

S velkou radostí, dne 15. června L.P. 2004, formálně deklarujeme a ověřujeme, že Maltská obedience a Pařížská obedience Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského jsou nyní určeny k jednotě pod jediným pravým praporem sv. Lazara a že od tohoto dne nadále budeme pracovat společně na našem velkolepém poslání k prospěchu všech a ve vznešené a historické tradici našeho milovaného Řádu.

Žádáme všechny představené a členy Řádu, aby se řídili tímto prohlášením a zajistili, aby duch tohoto prohlášení byl obsažen ve všech jejich činech, dávající rovnocenný respekt, úctu a potvrzení všem a každému bratru a sestře sv. Lazara – že všichni mohou být sjednoceni.

**Ut unum sint
Atavis et armis**

Podepsáno jménem členů:

*Vojenský a špitální Řád
sv. Lazara Jeruzalémského
Maltská obedience
úřad Velkého Kancléře
c/o 46 Timber Harf
Marsa HMR 12
Malta G.C*

Reginald Saviour Attard, GCLJ

Friedrich Schuberth, PhD., GCLJ

*Vojenský a špitální Řád
sv. Lazara Jeruzalémského*

*Pařížská obedience
Generální sekretariát
zámek Rötteln
5466 Kaiserstuhl (AG)
Švýcarsko*

John Kerry Keane, GCLJ

Hr. Philippe Piccapietra, KCLJ

JEDNÁNÍ GENERÁLNÍ KAPITULY A VOLBY VELMISTRA.

Ve dnech 9.-12. září 2004 se uskutečnilo jednání Řádové vlády a Generální kapitula OSLJ v Blois. Řádová vláda dne 10. září 2004:

- odsouhlasila činnost generálního sekretáře hr. Philippe Piccapietry a předsedy Řádové vlády John Kerry Keana za období od května 2004,
- poděkovala všem jednotlivcům a národním jurisdikcím za práci pro Řád v posledním období,
- pietní chvílí a modlitbou vzpomněla zesnulého hr. Václava Bořka-Dohalského,
- přijala stanovy organizace „OSLJ International“, po letech první, účelově vzniklé organizace, právně zaštiťující činnost Řádu jako mezinárodní charitativní instituce, sídlící ve Švýcarsku. (ČVP se stalo členem této organizace)
- pověřila chev. Bernarda Bartona koordinací přípravy vzorových stanov OSLJ,
- změnila pravidlo, určující, že Stanovy OSLJ může změnit Řádová vláda nadpolovičním počtem hlasů ve prospěch 2/3 hlasování,
- stanovila, že velmistra nemusí instalovat patriarcha, ale jakýkoliv vysoký představitel církve, bude-li souhlasit,
- požádala přítomného J.Em. kardinála Laszlo Paskaie o inauguraci nového velmistra (bude-li zvolen),
- aplaudovala informaci ČVP, že jsme pro slavnostní inauguraci a investituru přivezli meč s ostatky sv. Lazara,
- poděkovala ČVP za vyražení vzpomínkových medailí na volbu velmistra,
- pověřila chev. Eckharda Stegenwallnera řízením procesu voleb za přítomnosti auditorů společnosti Ernest & Young. Bylo konstatováno, že v Řádu je 541 oprávněných voličů a bylo přijato 410 platných plných mocí pro volbu velmistra. Hlasy přítomných kapitulárů budou spočteny během vlastní volby.
- vzala na vědomí informaci, že místní soud v Kalifornii zaregistroval ochrannou známku název a znak Řádu pro VP USA a konstatovala, že tato informace není pro nás důležitá,

- doporučila vypsání mimořádného příspěvku pro Řád za roky 2004 a 2005 dle možností jednotlivých národních jurisdikcí,
- projednala návrh na konání Mezinárodního reunionu 2006 ve Vídni,
- přijala návrh ČVP na konání vzpomínkových bohoslužeb na památku císaře Karla I. Habsburského při příležitosti jeho blahořečení a jeho považování za rytířský vzor pro členy Řádu, jak bylo přijato v r. 1974,
- souhlasila, aby VP Rakousko uskutečnilo v září 2005 v Mariazell setkání všech velkopřevorství, spadajících do zemí býv. Rakousko-Uherska ,
- vyzvala všechny národní jurisdikce k přátelské spolupráci s Maltskou obediencí v jejich zemích.

Dne 11. září 2004 byl na Generální kapitule OSLJ v Blois právoplatně zvolen princ Charles-Philippe d'Orléans 49. velmistrem Řádu sv. Lazara Jeruzalémského.

Ke 410 plným mocem byly přidány hlasy 76 přítomných kapitulárů. Volba „pro“ se uskutečnila poměrem 486 hlasů z 541 oprávněných voličů, nikdo nebyl proti. Princ Charles-Philippe výsledek volby přijal.

Generální kapitula zároveň vyslechla a přijala prezentace všech přítomných národních jurisdikcí, včetně prezentace ČVP, která byla přijata výrazným potleskem. ČVP při této příležitosti kromě vlastních charitativních aktivit navrhlo Řádu:

- tisk a vyplňování řádových dekretů,
- ražbu pamětních medailí,
- zorganizování zasedání Řádové vlády, příp. jiných setkání.

Téhož dne večer se konala vigílie pro nově přijímané členy Řádu a pro povyšované. Na vstup do Řádu se připravovali tři familiáři Řádu německých rytířů a jeden člen Maltézských rytířů. Přípravu na pasování na KLJ absolvoval cfr. Jan Štván a povýšení na KCLJ chev. Ondřej Vanke. Vigílie byla inspirovaným aktem, jež chceme navrhnout ČVP k převzetí.

JKV Charles-Philippe d'Orléans byl instalován 12. září 2004 J.Em. kardinálem Laszlo Paskaiem v katedrále Sv. Kříže v Orléans jako 49. velmistr Řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Jeho strýc, JKV Henri III., hrabě pařížský a vévoda francouzský při této příležitosti znovu vzal Řád pod patronát následovníků francouzské koruny z rodu Orléans a vydal souhlas k inauguraci nového velmistra. Za zvuků zvonu sv. Lazara pak byl velmistr slavnostně ustaven do funkce a přijal několik nových členů, pasoval a povýšil stávající členy OSLJ.

Všech jednání se zúčastnila delegace spolubratří Maltské obedience vedená Generálním sekretářem chev. Prof. Schubertem. Přítomný byl otec našeho velmistra JKV Michel, vévoda z Orléans a také princ Eremias Sahle-Selassie d'Éthiopie. Byla přítomna ČT, která v současné době natáčí dokumentární pořad o Řádu.

Ve svých projevech náš nový velmistr několikrát zdůraznil své krédo a výzvu pro všechny členy Řádu: „Christianity - Charity – Chivalry“, „křesťanství – charita – rytířství“, které by se mělo prolínat všemi našimi skutky.

Závěrem zbývá poděkovat všem členům ČVP za podporu a modlitby za zdar našeho jednání, členům českého kontingentu (spolubratři Štván, Trefný, Beránek, Řehoř, Kavinek a Vanke) za důstojnou reprezentaci Českého velkopřevorství a našim 36 kapitulárům, kteří zaslali svojí plnou moc za podíl na volbě našeho velmistra.

Ondřej Vanke, KCLJ
kancléř ČVP

ZPRÁVA Z JEDNÁNÍ VELKÉ RADY ČVP

Dne 18. 9. se po vzpomínkové bohoslužbě za zesnulého spolubratra Václava hr. Bořka-Dohalského konalo jednání Velké rady ČVP. Jednání zahájil velkopřevor J.E. Radslav hr. Kinský. Sdělil, že jeho rozhodnutí rezignovat na funkci velkopřevora (písemně dne 17. června 2003) zůstává v platnosti, ale vzhledem k úmrtí Václava hr. Bořka-Dohalského bylo odloženo. Zároveň znovu doporučil jako svého budoucího nástupce přítomného hr. Františka Kinského.

Další jednání bylo věnováno tématům:

- 1. Generální kapitula OSLJ v Blois**
- 2. Organizační záležitosti ČVP**

a) Severočeská delegace - vzhledem k tomu, že v Řádu vznikla silná skupina členů, bydlících na misijním území Severních Čech, rozhodl velkopřevor na návrh kancléře zřídit samostatnou Severočeskou delegaci ČVP. Do jejího čela jmenoval chev. M. Šantina. Podrobnosti o činnosti a správě budou projednány ve dnech 26. - 27. 11. 2004.

b) Kapitula ČVP - byl projednán a přijat návrh programu Kapituly (27. 11. 2004 v Litoměřicích). Na této kapitule poprvé věnujeme část jednání práci ve skupinách (organizační, duchovní a charitativní). Věříme, že se všichni zúčastnění aktivně zapojí.

c) členské poplatky, neaktivní členové - VR projednala nutnost zvýšení členských příspěvků tak, aby bylo bez problémů možno platit očekávaný odvod 65 EUR za každého člena vč. duchovních do mezinárodní pokladny. VR souhlasí s přibližnou výší ročních příspěvků cca 3.500 CZK.

d) personální záležitosti ČVP - velkopřevor vystavil dekry a ustavil do funkcí následující činovníky ČVP:

1/2004 Doc. Zdeněk Susa	předseda duchovní rady
(koordinace DR i po plánovaném převzetí úřadu převora ČVP o.b. Lobkowiczem v lednu 2005)	
2/2003 chev. Miroslav Šantin	velitel Severočeské delegace
3/2004 Mgr. Jan Štván	vicekancléř
4/2004 csr. Ivana Hejčová	almužník
5/2004 Mgr. Ondřej Vanke	kancléř

FOTOGALERIE JEDNÁNÍ GENERÁLNÍ KAPITULY A VOLBY VELMISTRA

1

2

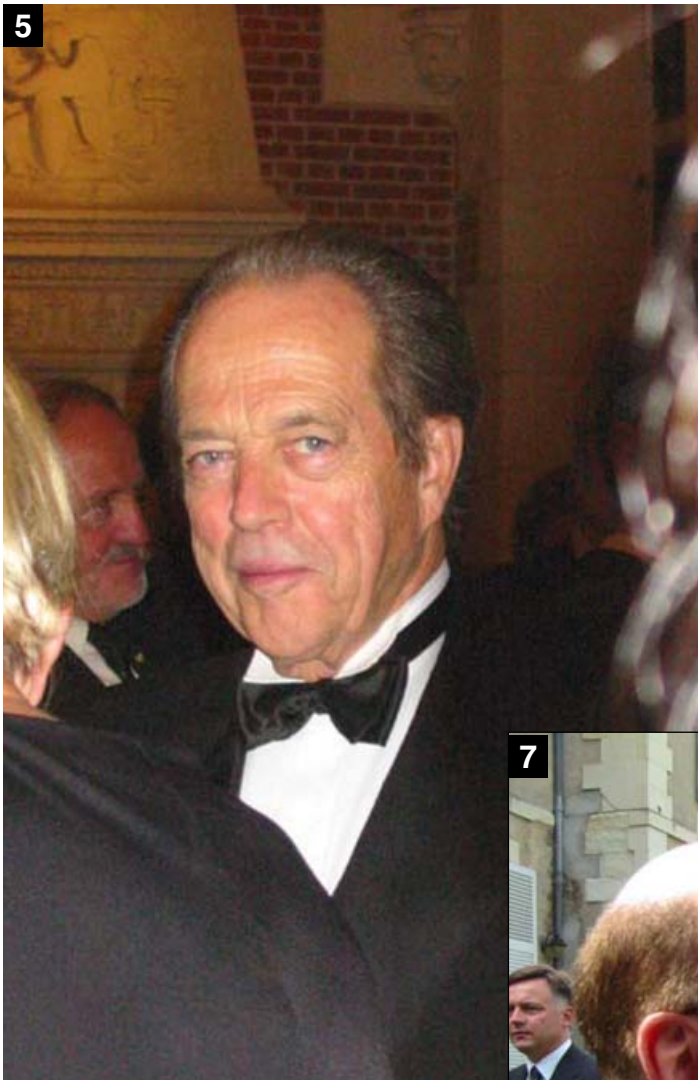

4

3

1. Naši pravoslavní duchovní
2. Generální sekretář hr. Philippe Piccapietra s protokolem o volbě, v pozadí JKV princ Charles-Philippe d' Orléans, 49. velmistr OSLJ
3. Momentka z inaugurace velmistra v katedrále Sv. Kříže
4. Velmistr poprvé ve svém úřadě přijal, pasoval a povýšil členy Řádu. K aktu pasování zapůjčilo ČVP ostatkový meč. Na snímku je velmistrem pasován na rytíře cfr. Jan Štván, asistuje Generální maršál chev. Herpers.

- 5. JKV. Henri, hrabě pařížský, strýc našeho velmistra
- 7. Přestávka v jednání řádové vlády – předseda řádové vlády John Kerry Keane a holandský velkopřevor Prof. Jacob Hendrik Kraaijenhagen
- 6. Pamětní medaile Reunionu v Blois, vyrobená Českým velkopřevorstvím
- 8. Po volbě následovaly za přítomnosti J.Em. kardinála Lászla Paskaie podpisy protokolu o volbě všemi představiteli národních jurisdikcí a v závěru auditorem Ernest&Young

3. Charitativní činnost ČVP

Byl podán souhrnný přehled o charitativních projektech ČVP, OS Hospic Štrasburk a LPS. Podrobně bude projednáván ve třetí pracovní skupině na Kapitule. Významné rozšiřování dalších aktivit není v plánu, účelné je soustředit se na několik regionálních projektů ve správě jednotlivých Řádových územních celků, jejich dlouhodobé obhospodařování a propagaci.

4. Maltská obedience mezinárodně a v ČR

Byla podána zevrubná informace o současném dění. Pro členy ČVP zůstává v plné platnosti dekret velkopřevora č. 6/2000 z 27. 11. 2000, kterým byli vyloučeni pp. Chroust, Kočí, Jílek, Aster, Lamberk a případně „jiní členové, kteří by se zachovali podobně“. ČVP bude ochotně spolupracovat na charitativních projektech s ostatními členy Maltské obedience uznávajícími autoritu Generálního místodržícího Maltské obedience chev. Attarda.

5. Fond Dohalských

Velká rada rozhodla o zapojení do přípravy pamětní desky umučeného kan. Antonína Dohalského v katedrále sv. Víta (v současné době máme k dispozici žulu na pamětní desku a částku 50 000 korun). Bude zvažováno další využívání finančních prostředků z této aktivity.

6. Duchovní záležitosti ČVP

budou projednávány v rámci druhé pracovní skupiny na Kapitule. Otec biskup Lobkowitz předpokládá převzetí funkce převora od o.a. Otčenáška v lednu 2005. Otec arcibiskup pak přijme titul emeritního převora. Pan arcibiskup Diego Causerem, apoštolský nuncius přislíbil mši sv. a návštěvu hospice. Pan kardinál Vlk se zajímá o další charitativní činnost Řádu.

Ondřej Vanke
Kancleř ČVP

JAKÉ AKTIVITY ČESKÉ VELKOPŘEVORSTVÍ VYVÍJELO V ROCE 2003 ?

Nejdůležitější charitativní činností našeho Řádu v ČR je samozřejmě péče o hospic Štrasburk v Praze – Bohnicích. Tento hospic, jediný v Praze a jejím širokém okolí, je řízen správní radou, která je složená až na jednu výjimku z členů ČVP. Stejně tak i členové OS jsou z převažující většiny členy řádu. Tím je zajištěno, že ČVP má na činnost tohoto zajištění absolutní vliv, neboť i ředitel je řádovým členem.

Hospic má celkem 26 lůžek, z toho 23 jednolůžkových pokojů a jeden třílůžkový. Pokoje jsou vybaveny normálním nábytkem a úplným sociálním bezbariérovým zařízením. Na 22 pokojích je i přistýlka pro rodinné příslušníky klientů. Hospic má také celkem 7 lůžek v hostinských pokojích, které jsou určeny pro rodiny a stážisty, protože hospic působí jako školící pracoviště pro všechny fakulty Karlovy university, dále pro Jihočeskou univerzitu, Universitu Palackého a další sociálně zdravotní fakulty vysokých škol. Dále sloužil pro Dívčí katolickou školu v Praze jako výukové pracoviště pro žákyně. K vybavení hospice dále patří kaple sv. Lazara Jeruzalémského.

Hospic poskytl do dnešního dne svoje služby celkem cca 700 klientům. Do jeho spádové oblasti patří cca asi 2 mil. obyvatel, neboť je jediným hospicem v této oblasti. Výsledkem je značný tlak na hospicová lůžka. Hospic řeší tento tlak zavedením domácí hospicové péče pod vedením sestry Marie Denkové. Tyto služby již byly poskytnuty cca 100 klientům. V loňském roce České velkopřevorství přispělo na činnost hospice částkou cca 30.000,- Kč (od dárců-členů ČVP, od G.Ro-se-generál.pokladníka Řádu).

Dále byly členy ČVP uspořádán benefiční koncert pro hospic, jehož výtěžek byl použit na činnost tohoto zařízení. V této tradici bychom pokračovali i v příštích letech.

Dále byly podpořeny následující aktivity:

LPS	20.000 Kč	<i>Zájezd postižených</i>
Sdružení nevidomých „Porozumění“, Plzeň	25.000 Kč	<i>Každoroční příspěvek pro nákup pomůcek pro slepé a slabozraké poskytovány již několik let</i>
Dětský domov, Hora sv. Kateřiny	25.000 Kč	<i>Každoroční příspěvek, v r. 2003 věnován na nákup konkrétních vánočních dáreků, které si děti přály.</i>
Farnost u kostela Sv. Josefa, Praha	12.000 Kč	<i>Každoroční příspěvek na farnost, kde se konají jour fixe pražské komendy. Částka je věnována na domov pro sestry – seniorky.</i>
Švédská mise	32.500 Kč	<i>Společný projekt ČVP a Maltské obedience. Částka byla věnována na dovoz vyřazených zdravotních pomůcek ze Švédska (polohovací postele, invalidní vozíky) do ČR, kde je prostřednictvím Řádu dále distribuována.</i>

Věříme, že obdobnou zprávu o našich činnostech budeme moci podat i za rok 2004. S použitím údajů špitálního (informace o hospici) předkládá Ivana Hejčová, OLJ

APOŠTOLSKÁ NUNCIATURA
PRAHA

24 August 2004

Mgr. Ondřej Vanke, MBA
Chancellor of the Grandpriory
U Rajske zahrady 2
130 00 Praha 3

Honourable Chancellor,

I thank you for the warm welcome to Prague and for the cordial wishes for my mission in the Czech Republic.

The Military and Hospitaller Order of St. Lazarus is well renowned for its social activities and its long heritage of services to humanity.

On an opportune occasion, I would certainly appreciate a meeting with you or with any representatives of the Bohemian Priory of the Order; such an opportune occasion will help me get acquainted with the spirit and goals of your venerable institution.

Regarding the invitation to celebrate the Holy Mass in your Chapel at the Hospice, in principle, I am ready to come on a date to be arranged according to mutual convenience.

To you, to the Grand-Prior and to all the members of the Priory, I wish you God's blessings.

Yours sincerely,

✠ Archbishop Diego Causero
Apostolic Nuncio

V Praze dne 13. září 2004

Vážený pane kancléři,

děkuji za Váš dopis, kterým mne informujete o zdejší činnosti Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Jsem rád, že se řádu daří zaměřovat svoji činnost tím směrem, který zmiňujete, to je především na charitativní práci či práci s mládeží. Budu se příležitostně těšit na bližší seznámení s tím, jak se Vaše aktivity budou v tomto směru dále rozvíjet.

Srdečně přeji, aby se i do budoucna řádu dařily realizovat takové aktivity, které směřují k současným neuralgickým bodům naší společnosti a napomáhají tak jejímu zdravému, harmonickému rozvoji.

Mám radost ze všeho dobrého, co pro církev řád koná.

kardinál Miloslav Vlk
arcibiskup pražský

Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského
České velkopřevorství
Mgr. Ondřej Vanke, kancléř
U Rajské zahrady 2
130 00 Praha 3

NAŠI POSTULANTI

Tak jako pravidelně zveřejňujeme několik informací o postulantech Řádu, kteří splnili všechny podmínky pro přijetí, jejich přijetí bylo Generálním sekretářem Řádu schváleno a budou na nejbližších investiturách přijati do hodnosti člen (MLJ).

Ondřej Vanke
kancléř ČVP

JUDr. Markéta Čermínová

Vystudovala po maturitě na Gymnáziu Jana Keplera Právnickou fakultu UK v Praze a v r. 1993 byla jmenována soudkyní. Působí jako soudkyně odvolacího senátu u městského soudu v Praze.

Její specializací je zejména občanské a rodinné právo, výkon rozhodnutí a restituční nároky.

Její otec, JUDr. Jakub Čermín byl od r. 1992 předsedou Českého svazu bojovníků za svobodu a je nositelem různých státních vyznamenání, mj. také Řádu T.G.Masaryka. JUDr. Markéta Čermínová chce pro Řád pracovat zejména v oblasti právních konzultací.

Ing. Antonín Schauer

nar. 1940 v Praze.

Po nuceném vystěhování rodiny z Prahy do Liberce se vyučil televizním mechanikem, v sedmdesátých letech dále vystudoval Elektronickou fakultu ČVUT v Praze. Po r. 1990 pracoval jako ředitel SOU v Liberci, v r. 1993 se stal pedagogem na Pedagogické fakultě TU v Liberci.

V současné době pracuje jako manažer výuky v Centru dalšího vzdělávání TU. Je členem České křesťanské akademie.

Bc. Alan Uhura

nar. 1973

Poprvé projevil zájem o přijetí do Řádu v r. 1993. Po vystudování Střední zdravotní školy v Liberci a později obor ošetřovatelství na Lékařské fakultě UK v Hradci Králové. Pracuje jako ředitel Domova důchodců v Jindřichovicích a chce se zapojit do činnosti Řádu zejména v oblasti Severních Čech.

ZE ZÁPISKŮ POSTULANTA O MEZINÁRODNÍM REUNIONU V BLOIS

Jak pomalu ubývalo prázdninových dnů, blížil se valem původně mlžný a vzdálený termín reunionu v Blois, jenž se postupně začal zhmotňovat v přípravách na cestu, na níž jsme se spolubratrem Beránkem vyrazili již 7. září v časných ranních hodinách v úmyslu k zážitkům ze setkání řádových připojit ještě i několik zážitků turistických, jakož i vedení snahou cestovat pomalu, v etapách, poklidně a bez uštvání a stresů.

Po celní kontrole asi na šedesátém kilometru za česko-německou hranicí jsme potom již zcela bez komplikací a zádrhelů volným, plynulým tempem propluli nudou německého šedavého dálničního koridoru, abychom po překročení francouzské hranice někde u Verdunu z dálnice sestoupili a vydali se na cestu francouzským venkovem ve směru na Bar-le-Duc a dále na St-Dizier krajem Arden.

Zatímco jsme nechali na sebe působit lenivou podzimní pohodu zvlněné sytě zelené krajiny s barevnými názvuky podzimu poseté stády pokojně se pasoucího blahobytného dobytka světlých barev, tradicionalismus francouzských vesnic s jejich krásnými a dojemnými prastarými kostelíky, kamenným a hrázděným zdívem, které si na nic nehrají, a zůstávají nádherně nedotčené tím, co v Čechii nazýváme podnikatelským barokem, jakož i barevnost ještě ne podzimu, ale doznívajícího léta podrženou na naše poměry místy až neuvěřitelnou květinovou kulisou podél cest, dospěli jsme hladce až k rozlehlému jezeru Lac de Der, kde jsme v kempu rozbili tábor. Tam jsme pod platany s výhledem na ohromnou vodní plochu naplánovali maršrutu krajem Champagne druhého dne, jejímž cílem mělo být Boigny-sur-Bionne, od r. 1154 až dosud titulární sídlo Řádu.

Trochu problematickým se jevílo, že toto městečko nemůžeme najít na žádné mapě, nicméně po stížnosti v tomto smyslu učiněné kancléři cestou SMS jsme se dozvěděli, že jest ho hledat 14 km severovýchodně od Orléansu, což nás upokojilo, takže jsme po večeři a několika sklenkách dobrého červeného ulehli k přenocování pod širým nebem.

Vzbuzení holubím vrkáním jsme pak ráno sbalili tábor a vydali se na další cestu. Kraj Champagne pak se nám zdál bohatší a blahobytnější, jeho sídla a obydlí byla výstavnější a zdobnější, zalitá pěstěnou zelení a květinami. V obdivu nad vinicemi, jejichž k obzoru se táhnoucí réva byla seřazena „jako když střelí“, z nichž bylo cítit, že jsou nejen obživou, ale též pýchou a láskou místních vinařů, s malou off-roadovou vložkou, kterou jsme si cestu zpestřili na motocrossové trati nabízející se v dohledu naší trasy, jsme přes Troyes, Sens a Amilly dorazili do Orléansu.

Zde jsme z mapy města, kterou jsme si zakoupili u pumpy, objasnili jednu malou záhadu, a totiž že městečko Boigny-sur-Bionne v průběhu věků splynulo s Orléansem a stalo se jedním z jeho samostatných předměstí, čímž logicky jako samostatný celek vymizelo z map.

Katedrála Sv. Kříže v Orleans

V úctě před geniem loci a tradicí toho místa jsme zastavili na odpočívadle, odložili svá zaprášená poutnická roucha

a oděli se v blazery s řádovým označením, abychom tak důstojně pozdravili sídlo Řádu a uctili památku bratří zakladatelů. Vskutku bez velkého bloudění jsme posléze dorazili na Place des Chevaliers de St. Lazare, kde jsme zaparkovali, učinili památné foto a rekognoskovali též Rue de la Commanderie, na níž jsme učinili několik prvních kroků. Vzhledem k tomu však, že tato ulice je značně dlouhá, rozhodli jsme se, že jí projdeme až ve společenství ostatních spolubratřích, které jsme se rozhodli vyčkat v místním bistru u sklenky Perrier. Netrvalo dlouho a v tomto bistru nás objevil kancléř, následován cfr. Petrem Řehořem. Vzápětí dorazili i cfrs. doc. Trefný a Jan Štván. Opět jsme pořídili foto na „našem“ náměstí a jali jsme se shledat střechu, pod níž bychom této noci složili hlavy.

I poštěstilo se nám, hned za památným mostkem přes říčku Bionnu, který patrně pamatuje kročeje bratřů zakladatelů spěchajících přes něj do commanderie a v jehož blízké paměti ještě zřejmě rezonují vibrace pásů tanků a kol aut Pattonovy armády, která celá přes něj přešla při osvobozujících bojích II. světové války, najít skromný, ale útulný hotýlek s příznačným názvem „Au Pont de Boigny“, který nám poskytl přívětivý logement.

Rozhovor gen. Kenta Harrskogga (velkopřevora Švédska), chev. Ulfa Alfredsona a Generálního sekretáře hr. Philippe Piccapietry.

Jakmile jsme spláchli prach cest, vydali jsme se, pokud to slunce dovolovalo, na procházku po Rue de la Commanderie v naději nalézt zde vedle jména alespoň stopu působení našich předchůdců.

A vskutku jsme našli některé bašty opevnění, z nichž zejména jedna, zvaná „Holubník“, mohla staré rytíře pamatovat. Do areálu zámku, vystavěného zřejmě vedle ruin původního řádového sídla jsme se však pro pozdní hodinu již dostat nemohli, ale díky fyzické kondici cfr. Štvána, který se jednou rukou přivěsil na bránu, zatímco druhou rukou fotil, jakož i díky tělesné konstituci cfr. Beránka, jenž téhož efektu dosáhl bez lezení prostým vzpažením a focením naslepo, máme i toto místo zadokumentováno. Alespoň jsme tedy tento pro nás tak význačný areál společně obešli a narazili i na nedávno umístěný pomník Řádu připomínající zásadní milníky v jeho historii.

Příjemně unaveni podvečerní procházkou usadili jsme se ve večeradle našeho hotýlku, kde jsme si dopřáli jídlo toho dne podávané (plat du jour), které bylo tolik typické: coq au vin, „kokován“, kohout na víně. Ještě dlouho jsme pak setrvali v hojně diskursi o Řádu, jeho poslání a budoucnosti, o historickém významu nadcházejícího reunionu a dalších záležitostech, než jsme se konečně odebrali na lože.

Rozhovor rakouského velkopřevora Alfréda hr. Spornboursa s pobočníkem velmistra pplk. Edmontem Fokkerem

Ráno příštího dne nás čekala jediná povinnost: dosáhnout Blois a řádně se zaregistrovat na reunioni. Na to jsme měli čas do 18.00 hod., proto nebyl důvod k žádnému spěchu. Po snídani jsme vyrazili, tentokrát již jako kolona vozidel, zřejmě místními obyvateli Boigny-sur-Bionne jako lazarští rytíři nepoznání, do Orléansu k prohlídce zdejší velebné katedrály Sv. Kříže. Zde jsme se setkali s generálním sekretářem chev. Piccapietrou a pomalu se na nás začal snášet duch reunioni.

Následně jsme vytrhli na Blois, kde jsme po jistém blouďení našli skromný, ale příjemný hotel Prema, jenž měl být a byl po příštích třech noci naším domovem. Složili jsme zde svá zavazadla, příslušně se oděli a v plné síle jsme se všichni sešli před šestou hodinou ke společné registraci na zámku Blois. Zde jsme byli srdečně přivítáni oficiálně i osobně jednotlivými zde se vyskytujícími spolubratry z různých jurisdikcí, zde jsme si vyměňovali své první dojmy z cesty a zde jsme poprvé mohli sdílet společné radostné očekávání volby nového velmistra Řádu.

Řádová vigílie, vedená kanovníkem anglikánské církve Jeremy Haselocem (uprostřed) za spoluúčasti kardinála Paskaie

Večer jsme zakončili opět společnou večeří sestávající z francouzských specialit tentokrát zvolených podle osobního gusta v hostinci „U tří klíčů“ a v započaté diskusi jsme pokračovali ještě do noci na pokojích hotelu Prema.

Zatímco druhý den dopoledne se kancléř v doprovodu chev. doc. Trefného zúčastnil jednání Řádové vlády, my, kteří jsme neměli tuto povinnost, jsme měli připravenou prohlídku zámku v Blois se zasvěceným výkladem. Pokud jde o můj dojem, jakkoli tento zámek působí velkolepě, je podivuhodným slepencem různých stavebních stylů, neboť téměř v každém století bylo některé křídlo zbouráno a jiné přistavěno.

V zámku samotném je pak umístěno lapidárium zloмок původní sochařské výzdoby zámku, která jsou zhotovena z měkkého vápence brzy brala v ovzduší za své a musela být nahrazena přesnými replikami.

Dále se zde nacházejí některé africké sbírky a jiné drobnosti, jinak jsou zde k nahlédnutí sály, kde prodlévali francouzští králové a konaly se významné sněmy. Nakolik je zámek ve zpřístupněných prostorách téměř bez mobiliáře, působí v interiéru poněkud neosobně, odtažitě, ba dokonce – s prominutím za názor – až nudně. A další dílčí poznatek: nádhera, která má oslňovat, je v mnohých případech kaširovaná.

Velkopřevor Švýcarska Prof. Roman Widmer a Prof. Wilhelm Kufferath von Kendenich

Tak například u zlatého obložení ohromného krbu zjistíte z kousku odpadlé girlandy, že je ze sádry, tapety ozlačující ohromný sál nejsou vytkávané, ale papírové. Inu, „nie je všetko, čo sa blyští!“! Nebo řečeno jinak – dle mého názoru, který se vztahuje na všechny mnou navštívené zámky a nebudiž to bráno jako pomluva hostitele či projev nacionalismu, ale jako pokus o objektivní hodnocení - mnohá sídla naší šlechty, ač třeba nepoměrně menší, mohou skýtat a také skýtají nepoměrně plnější zážitky, zejména jsou-li náležitě obnovena. Anebo ještě jinak, chcete-li, nemáme se v tomto ohledu za co stydět a naše památky jsou plně srovnatelné s francouzskými.

Ale dost už o tom!

JUDr. Pavel Kavínek, postulant

(dokončení příště)

ŘÁDOVÁ BOHOSLUŽBA U SV. KLIMENTA

18. září 2004 jsme při bohoslužbě v chrámu sv. Klimenta v Praze vzpomněli na zemřelého kancléře našeho řádu Václava hraběte Bořka-Dohalského a poděkovali jsme za jeho život i službu.

Jeho náhlá a neočekávaná smrt nás všechny zaskočila. Odešel předčasně, v plné síle, zůstalo po něm prázdné místo. Připomněli jsme si také odchody dalších přátel z našeho středu, našich předchůdců, a všech blízkých lidí. A mysleli jsme i na svou vlastní smrt, k níž se nezadržitelně přibližujeme...

Sestry a bratři,

připomenu vám ještě slovo apoštola Pavla z listu Římanům:

Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu. (Ř 14,7-8) A posléze motto Hemingwayova románu "Komu zvoní hrana":

Žádný člověk není ostrov sám od sebe; každý je kusem nějakého kontinentu, část nějaké pevniny; jestliže moře spláchne hroudu, je Evropa menší, jako by to byl nějaký mys, jako by to byl statek tvých přátel nebo tvůj: smrtí každého člověka je mne méně, neboť jsem částí lidstva. A proto se nikdy nedávej ptát, komu zvoní hrana. Zvoní tobě.

To je jeden z důvodů, proč se mě život a smrt druhých lidí týká: Druhý člověk je spolu se mnou součástí vyššího celku - lidstva, patříme k sobě.

Můžeme samozřejmě najít i další a hlubší společný jmenovatel: Druhý člověk prochází v zásadě stejnou životní cestou jako já, v různých životních údobích prožívá podobné radosti a podobná trápení. Nakonec jdeme oba ke smrti. Prožíváme tak podobný osud pod stejnými zákony a proto se mě život a smrt druhých lidí týká. Když je vnímám a prožívám s účastí jako spolučlověk, mohu v nich najít zkušenost a moudrost i pro svůj život a pro svou smrt.

Pohřeb, pohřební bohoslužba, zádušní mše, bohoslužba s díkůčiněním za život, který skončil - dělá se víc pro pozůstalé než pro mrtvého. Je to zvyk nejen naší kultury, naší civilizace udělat jakousi tečku za životem blízkého člověka. Pohřbívá se i jinde s mnohými zajímavými obřady, které mají svůj význam a hluboký smysl. V křesťanské kultuře cítím přece něco specifického - totiž naději pro zemřelého i pro nás. Spolulidství jako součást lidstva nepřináší naději. Spolulidství jako cesta pod stejnými zákony, na níž mě ten mrtvý předešel, v tom také není naděje. Naděje je ve třetím důvodu pro spolulidství; slyšeli jsme ho ve slovech apoštola Pavla: "Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu."

Slovo Pán je tu šifra. Jindy se používá slovo Bůh. Také šifra. Označuje cosi, kohosi nezobrazitelného a nepředstavitelného. Sílu, která od počátku určuje svět - včetně těch zákonů, pod kterými všichni žijeme.

Tahle představa je všelidská. V naší kultuře je něco podstatného navíc: Ta síla má osobní rozměr - a miluje: záleží jí na světě, na stvoření, na každém člověku. Takže nežijeme vlastně pod silou a pod zákony, žijeme pod láskou.

Se všemi mrtvými a živými nás spojuje, že žili a žijí pod stejnou láskou. Láska nám všem dává také lidskou důstojnost. Důstojnost není v něčem, co jsme si zasloužili nebo odpracovali, je v tom, že někomu na nás záleží, že nás někdo má rád. Bůh přitakává všem lidem stejně - bez rozdílu. I naše lidská důstojnost je proto před ním stejná - ať jsme staří nebo mladí, zdraví, nemocní, postižení, mrtví...

Ještě k té lásce: mezi věřícími a nevěřícími lidmi není skoro žádný rozdíl; jedni ani druzí nejsou lepší, horší, moudřejší... Rozdíl je jediný: Nevěřící nevědí o této lásce, věřící o ní vědí nebo ji alespoň tuší. Celá Bible je sbírka svědectví o tom, jak to lidé v různých dobách a situacích rozpoznávali. Není to ucelený myšlenkový systém, právě jen sbírka svědectví. Proto má mnoho děr, zůstává mnoho otázníků. Na mnohé otázky odpovědi prostě nemá. Není tam na příklad nikde jasně řečeno, co bude po smrti. Je tam však jistota, že smrtí nekončí ta láska, která nás drží. Smrt není koncem, není předělem. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu. Patříme Pánu, který nás miluje, kterému na nás záleží.

Namítnete, že to je divná láska, když nás v životě neuchrání nespravedlnosti, násilí, utrpení, smrti. Odpovím, že přestože procházíme vším trápením a stínem, přestože se kolem nás děje mnoho zlého, přesto tu láska je, má poslední slovo a přináší naději. V křesťanství je možná nejpodstatnějším přínosem slovo "přesto".

Víra nás neuchrání před stinnými stránkami života. Ale nikdy v nich nezůstaneme sami, ve všem trápení se můžeme podržet milující ruky. "Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře na věky." Můžeme se ujistit, že z této milující ruky nikdy nevyděláme, ani život ani smrt nás z ní nemohou vytrhnout. Této milující ruce svěřujeme Václava Bořka-Dohalského, sebe i své drahé, v naději, že nás provede vším, nakonec i údolím stínu smrti, do čehosi nám dnes nepředstavitelného, kde však už nebude stín, ale jen světlo - plné lásky.

Zdeněk Susa, KCLJ
předseda Duchovní rady

Řádoví rytíři jsou v r. 1154 uváděni do Boigny králem Ludvíkem VII.

ZPRÁVY REDAKCE

DOPLNĚNÍ ADRESÁŘE

Můžete si opravit nebo doplnit údaje v adresáři následovně:

- Chev. Petr Adam získal titul PhDr. Gratulujeme!
- Chev. Beno Ge – benoge.sen@centrum.cz
- J.E. Jan hr. Dobrzensky – jj.dob@tiscali.cz
- Chev. Miroslav Hoza – hoza@quick.cz
- Chev. Karel Křivánek – telefonní spojení 547 227 542 priv., 721 986 769 GSM
- Chev. Jan Mainzer má řádovou hodnost KCLJ. Omlouváme se za omyl.
- Cfr. Alan Uhura – nová adresa kromě stávajícího emailového spojení je: alan5@centrum.cz
- Chev. Jiljí Vitouš – telefonní spojení v Německu +49 174 317 0326, GSM v ČR 605 931 539

1.

Austrálie zformovala novou jurisdikci, hlásící se k JKV princí Charles-Philippe deOrléans. Zahájení činnosti se uskutečnilo 10. září 2004 v Brisbane Polo Club, zvláštním hostem byla velkopřevorka Nového Zélandu, dáma Gwyneth Halford-Bell GCLJ.

Grand Priory Officers:

Grand Prior:

Chev. Ray Bagdonas, GCLJ, KCHS

Chancellor:

Lindsay Antonioli, CLJ

General Secretary:

Chev. Ronald Lane, KLJ

Treasurer and Communications Officer:

Garry Dillon, CLJ

Marshal and Custodian of Insignia:

Mark Macklin, CLJ

Crucifer:

Chev. James Wisbey, KLJ

2.

Maltská obedience, spravovaná chev. Reginaldem Attardem (Malta) a chev. Prof. Schubertem (Vídeň) vytvořila novou internetovou stránku <http://www.lazarus-international.org>, kterou se distancuje od vévody ze Sevilly. V seznamu jurisdikcí Maltské obedience, s níž máme podepsanou smlouvu o spolupráci jsem nenašel Český bailivick.

3.

Reakce z francouzského tisku.

O našem Řádu, volbě nového velmistra a jeho inauguraci podrobně informoval francouzský tisk. S plným zněním článků se můžete seznámit na internetových odkazech (formát PDF).

<http://www.oslj.org/Docs/20040912-fr-NouvelleRep.pdf>

<http://www.oslj.org/Docs/20040912-fr-news.pdf>

Bývalý člen ČVP Dr. Evžen Chroust zemřel 9.3.2004. Dr. Chroust byl poválečným členem řádu a v roce 2000 přestoupil do nově vzniklé Maltské obedience v ČR. RIP.

Připomínáme, že ve dnech 26. - 28. listopadu se Litoměřicích koná Kapitula ČVP

**PŘÍSPĚVKY DO DALŠÍHO ČÍSLA REUNIONU ZASÍLEJTE NA EMAILOVOU ADRESU:
REUNION.CVP@SEZNAM.CZ**

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA 3.12.2004

REUNION ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO

Vydává České Velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jerusalemského, Karlova 28, Praha 1· Vedoucí redaktor: Michal Olekšák, OLJ

Grafická úprava: Agentura **HOZA Q.**

ISSN 1214 - 7443